

Petschnig Mária Zita,
a Pénzügykutató Zrt. tudományos főmunkatársa

E-mail: pmzita09@gmail.com

JÓINDULATÚ ELÉGSÉGES?¹

A körkérdés nyilván a világjárvány lezajlása utáni állapotokra vonatkozik, aminek legkorábbi kezdete valószínű 2021 második feléve lehet.² Az idődimenzióról ennyit. A *Merre tovább?* kérdésre többféleképpen fogalmazható meg a válasz. Lehetséges normatív szemléletben, amikor a merre kellene továbbmennünk felvetést tartjuk szem előtt. Másfelől lehetséges a pozitivista megközelítés, amikor azt vizsgáljuk, hogy a kialakult növekedési feltételekkel milyen irányú fejlődés rajzolódik ki a magyar gazdaságban. Természetesen lehetne elegyíteni is a normatív *kell*-t (kívánalmainkat) a pozitivista *lehet*-tel (a realitások tudomásulvételével). Ebben az írásban a leíró elméleti megközelítést igyekszem követni. Azt persze lehet majd vitatni, amit én reálisnak, az általam ismert folyamatokból reálisan várható következménynek tartok. S lehetséges az is, hogy az írásban jelzett *reálisan várható következményekre* a való élet rácafol. Kedvezőbb scenárió formájában bárcsak így lenne!

A pandémiát megelőző helyzet

A kormány nem győzi hangsúlyozni, hogy a világjárvány erős magyar gazdaságot talált el 2020 márciusában. Sérülékenysége, adósságrátája jóval kisebb volt, mint a globális válság idején, amikor az államcsőd rémével is meg kellett küzdeni. Mindezzel egyrészt azt akarja üzeni, hogy 2020 minden kudarcát a vírus okozta, másrészt, hogy a járvány megfékezése után a gazdaság gyorsan visszapattanhat az évi 4–5 százalék közötti növekedési pályára, ahol aztán meg is kapaszkodhat.

Az ország finanszírozhatatlansága 2020-ban valóban nem rémlett fel, de a külföldi befektetők bizalmának mérséklődése a forint éven belüli jelentős gyengülésében kifejeződött (2019 végén egy euróért 330,52 forintot, egy évvel később 365 forintot kellett adni). Értékvesztése nagyobb volt, mint ami a környező, feltörekvő orszá-

¹ <https://doi.org/10.47630/KULG.2021.65.1-2.99>

² Bár ahogyan az oltakozás elkezdődött – másfél hét alatt 21 ezer oltást adtak be –, lehet, hogy ez túlzott optimizmus.

gokban bekövetkezett. Ha pedig a tényleges államadóssághoz azt az implicit adósságot is hozzávesszük, amelyet az Orbán-kormány 2011-et követően a nyugdíjasokkal szemben a magán-nyugdíjpénztári rendszer felszámolásával keletkeztetett, akkor a teljes államadósság-ráta 2019-ig nem csökkent. (Surányi György szerint ez a „feltételes kötelezettségvállalás” 15 százalékponttal emeli meg az effektív adósságrátát, amivel – Covid nélkül is – a 2011-es szinten vagyunk.)

S még egy felvetés: ha jobb állapotban ért bennünket a mostani válság, mint a múlt évtized végi globális pénzügyi krízis, akkor a 2009. événél kétszer nagyobb államháztartási deficittel (ami erős keresletöszönzést jelentett) hogyan lehetett nagyjából ugyanakkora recessziót összehozni, mint a subprime-válság mélypontján? Tudvalevő, hogy az IMF és az EU hitelét stabilizálásra felhasználó Bajnai-kormány-nak Brüsszel nem engedélyezett anticiklikus költségvetési politikát, tavaly azonban az uniós kormányok felmentést kaptak a maastrichti szabályok alól, és szinte tetszőleges mértékben költhettek.

A közelmúltra visszatekintve megállapítható, hogy a magyar gazdaság már a Covid előtt is veszített a lendületéből. 2019 első negyedévének adatait a negyedik negyedévivel és 2020 első három hónapjának számaival összevetve szembevető a növekedés megtörése.

Főbb növekedési adatok
(Előző év azonos időszaka = 100 %)

Mutatók	2019. I. negyedév	2019. IV. negyedév	2020. I. negyedév
Bruttó hazai termék	105,0	104,2	102,2
Bruttó állóeszköz-felhalmozás	121,1	104,0	95,9
Feldolgozóipari beruházások	123,7	91,9	107,9
Vállalati beruházások	122,5	85,6	103,9
Végső fogyasztás	103,4	105,9	103,0
Export (GDP-ben)	107,1	102,3	99,7
Import (GDP-ben)	108,1	106,0	101,4
Ipari GDP	103,6	100,5	101,3
Építőipari GDP	134,5	103,4	102,0
Szolgáltatási GDP	104,1	105,2	102,3

Forrás: KSH

2019 folyamán csak a politikai ciklushoz igazodó, kormányzati szintről mestersegesen fűtött fogyasztás dinamikája, és ehhez kapcsolódóan a szolgáltatások iránti kereslet erősödött. A 2019. évi lassulásnak a külső konjunktúra mérséklődése, a beruházási boom lecsengése, az uniós források hajtóerejének gyöngülése volt az oka. A kedvezőtlenebbé vált külső feltételeket a belső motorok nem tudták pótolni, ami a 2020. első negyedévi adatokban is tükröződött – noha a világjárvány akkor még alig érinthette meg a magyar gazdaságot.

A számok azt jelzik, hogy külső segítség nélkül a magyar gazdaság nem sokra jut. Valószínűleg azért, mert komoly szerkezeti problémái vannak, például az, hogy a globális válság utáni helyreállítási években nem volt képes, vagy csak keveset tudott törleszteni a modernizációs deficitből. Erről árulkodnak a Világgazdasági Fórum (WEF) versenyképességi jelentései is. E szerint az elmúlt évtizedbeli erősebb növekedés kezdetét jelző 2017-es évben a magyar gazdaság a világranglista 60. helyét csípte el; a 2010. évi 52. helyről ide sikerült lecsúsznia. De a 2019. évi 4,6 százalékos GDP-dinamika ellenére is csak 0,8 százalékpontot javított, azt is a magánszféra digitalizációjának köszönhetően. Az unióban így is a sereghajtók közt volt Magyarország (141 ország között a 47. helyen; mivel 2018-tól változott a WEF-vizsgálat módszere, ez a besorolás nem vethető össze a korábbiakkal).

A járvány elleni védekezés alapjai

A kormány április elején bejelentette, hogy az újabb gazdaságvédelmi akcióterv keretében gazdaságtörténetileg példátlan méretű, 9200 milliárd forintos, a GDP 20 százalékát kitevő intézkedéscsomagot állított össze. Ebből 663 milliárd forintot tett ki a Járvány elleni védekezés alapja, amelybe a költségvetési tartalékok bedarálásán túl extra bevételeket gyűjtött össze annak az elvnek a meghirdetésével, hogy mindenkinek ki kell vennie a részét a válság elhárításából. Ám ez a „mindenki” csak egy szűk kört jelentett; a kormány megcsapolta az önkormányzatokat, a bankokat, a kereskedőket és a pártok költségvetési forrásait (az utóbbi persze inkább az ellenzéknek fáj). Ebből az alapból az előzetes adatok alapján az év folyamán 353 milliárd forinttal költöttek többet; az összes kiadás (1016 milliárd) körülbelül egyharmadát a túlárazott lélegeztetőgépek beszerzése tette ki. De a Magyar Közlönyök tanúsága szerint az alapból jutott hulladékgazdálkodásra és a minisztériumok igazgatási költségeire is.

A Gazdaságvédelmi alapot (1366 milliárd forint) az államháztartáson belüli átcsoportosításokkal és a Nemzeti foglalkoztatási alap beolvasztásával állították fel. A két alap együtt 2029 milliárd forintot tett ki, ez a GDP 4,4 százaléka. A többi, bő 7100 milliárdot a bankrendszer adott hozzá; a Magyar Nemzeti Bank és a Magyar Fejlesztési Bank kedvezményes hitelkonstrukcióinak, kötvényvásárlási programjainak a kiterjesztése, a kereskedelmi bankokra terhelt hiteltörlesztési moratórium és a hitelgarancia-vállalás növelése (az utóbbi is az unió engedménye volt) sorolható ide. A felsorolt „banktechnikák” azonban kevésbé voltak alkalmasak az akut válság-problémák elhárítására.

A Gazdaságvédelmi alaphoz november végéig 4410 milliárd forintot költöttek.³ A két alap együttes, terven felüli költsége megközelítette a 3400 milliárd forintot, ami erősen megkérdőjelezi felállításuk értelmét.

A 2020-ban gazdaságvédelemre mozgósított összeget a Pénzügyminisztérium az év végén megjelentetett tanulmányban 13 962 milliárd forintra tette, ami a GDP 30 százaléka; ezzel valószínű megpályázhatja a világelsőséget. A jelentésében nincs szó azokról az uniós forrásokról, amelyekből például a munkahelyteremtést és munkahelymegőrzést finanszírozták. Arról is hallgat a tanulmány, hogy a 14 ezer milliárdhoz közelítő összegből 2103 milliárd nem effektív gazdasági segítség, hanem csak lehetőség, hiszen garanciavállalást és kedvezményes hitelfelvételi kerettöbbletet jelent. További 3600 milliárd forint⁴ pedig csak átmeneti és visszterhes segítség a hiteltörlesztési moratórium révén (banki áráról egyelőre semmit nem tudni).

E szédítő számok után adódik a kérdés: ekkora gazdasági (és egészségügyi) segítség mellett hogyan lehetséges, hogy a Covid első szakaszában – amikor a menőcsomagok már működtek –, azaz lényegében a második negyedévben két számjegyű visszaesést produkált a magyar gazdaság, az EU 27 tagállamából a nyolcadik legmélyebb recessziót? Vetekedve a vírus által megtépázott uniós országokkal, Spanyolországgal, Olaszországgal, Portugáliával és Franciaországgal. A harmadik

³ Az adatok a PM 2020. december végén megjelentett jelentéséből valók: *Makrogazdasági és költségvetési előrejelzés 2020–2024*. Ebben több furcsaságot is találtam. Az egyik épp ehhez az adathoz kapcsolódik. A jelentés szöveges részében november végéig 3044 milliárdos túlköltésről adtak információt, amiből az induló forrással együtt összesen 4410 milliárdos felhasználás jött ki. Az anyag 23. ábrájában azonban csak 3986 milliárd forintos kiadás szerepel 2020 egészére vonatkozólag. A különbség 424 milliárd forint, nem kevés, ráadásul mínuszban! Mintha decemberben ekkora összeget valakik visszafizettek volna az alapba, ami nem tűnik életszerűnek.

⁴ Ez a másik adat is ellentmondásos. A 19. oldalon 7800 milliárd forintra becsülik a cégek és a háztartások hiteltörlesztési moratóriummal megugró likviditását, a 23. oldalon azonban csak 3600 milliárd forintra teszik ugyanezt. Gondolom, a 3600 milliárd forintos felszabaduló pénzköltést az *Egyéb finanszírozási programokba* sorolták be. Ennek a 23. ábrában feltüntetett 6100 milliárd forintos (!) tartalmának a kifejtésével az anyag szöveges része adós maradt.

negyedévben, amikor jelentősen csökkent a visszaesés, a magyar gazdaság unión belüli pozíciója változatlan maradt. Az esztendő átlagában a pénzügyminiszter 6,4 százalékos GDP-esést prognosztizált, és a legtöbb előrejelző is e körültre teszi a 2020. évi recessziót. Vagyis a negyedik negyedévben többnyire romlást jeleznek, holt a gazdaságvédelmi eszközöknek ekkor már erősen hatniuk kellett volna. Annál is inkább, mert novembertől újabb és újabb bővítésükre került sor.

Az eddigi adatokból az a kép rajzolódik ki, hogy a 2020-as GDP-csökkenés megközelíti/eléri azt a mértéket, amely a subprime válság mélypontján, 2009-ben következett be. Ám akkor az államháztartás hiánya a GDP-nek csak a 4,4 százalékát tette ki, 2020-ban viszont ennek a kétszerese volt a deficit. Az is ide tartozik, hogy 2009-ben az államadósság rátája 6,4 százalékponttal nőtt, 2020-ban viszont 15,8 százalékponttal!⁵ Ekkora adósságnövekmény a GDP-hez viszonyítva a 2008–2010 közötti, három kritikus év alatt együttesen sem következett be.

A továbbiakban arra keresem a választ, hogyan fordulhatott elő, hogy a lehető leglazább monetáris politika, a háromnegyed éven át tartó hiteltörlesztési moratórium és az államháztartás több mint 5500 milliárd forintos túlköltsége ellenére a magyar gazdaság 2020. évi teljesítménye az Európai Unióban a leggyöngébbek között lesz.

Lehetséges válaszok

A hazai anticiklikus monetáris és fiskális politika kudarcának az oka többretegű. Alapvetően az volt a baj, hogy az alkalmazott eszközök nem voltak alkalmasak – vagy csak kevésbé – a belső kereslet élénkítésére. Akik a fogyasztást pörgetni tudták volna, nem kaptak pénzt, ellenben azok kaptak, akik a fogyasztásukat már nem tudják bővíteni, a beruházások elindításában pedig nem voltak érdekeltek.

A kormány a közvetlen válságkezelés során sem követte a globális gyakorlatot, nem a fogyasztást támogatta, hogy a kereslet élénkítésével tompítsa a visszaesést. A kormány megkésve és rövid időre hirdette meg a Covid első fázisában a munkavédelmi támogatást, amely akkor bizonyos ágazatokban a foglalkoztatottak öt százalékának, 230 ezer munkavállalónak jelentett segítséget. A Covid második szakaszában 73 ezer munkahelyet védelmeztek bérkiegészítés formájában. A két adatot nem célszerű összeadni, mert az érintett kör nagyjából azonos lehetett. De ha megtesszük, akkor is csak 300 ezer munkahely „megvédése” jön ki, legalábbis az Innovációs és Technológiai Minisztériumtól kapott információk alapján. Ez szignifikánsan külön-

⁵ A pénzügyminisztériumi előrejelzés szerint.

bözik a Pénzügyminisztérium által nem sokkal később közölt adattól, amely szerint 585 ezer munkahely, a foglalkoztatottak 13 százaléka sorolható ebbe a körbe. Ha az utóbbi lenne igaz, az is nagyon elmaradna a laboratóriumunknak tekintett oszt-rák gyakorlattól. Ausztriában ugyanis a munkavállalók 33 százalékát már az első szakaszban megsegítették, nyolcvanszázalékos bérkiegészítést adva nekik.

Áprilisban, az új alapok felállításakor az volt a terv, hogy 173,9 milliárd forintot fordítanak munkahelyvédelemre, ami a GDP 0,4 százalékát jelentette. A pénzügyi tárca december végén 325 milliárd forintról számolt be, ám ez is édeskevés volt a háztartások 22 400 milliárdos éves fogyasztási kiadásaihoz mérten. Ezen kívül a kormány semmiféle szociális többlettámogatást nem volt hajlandó adni (hacsak azt nem soroljuk ide, hogy megemelte a támogatott elektromosautó-vásárlás limitjét, így közpénzek segítségével drágább kocsikhoz is hozzá lehetett jutni). A munkaalapú társadalom építésére hivatkozva a munkájukat veszítőket kitörölte a látóköréből, pedig voltak néhány százezren.

Noha a járvány alatt az álláskereső nyilvántartása megnehezült, a regisztrált munkanélküliek száma júniusban meghaladta a 376 ezret. Az előző év júniusához mért 110 ezer fős többlet zöme az alacsony képzettségűek közül került ki, akik legfeljebb minimális tartalékkal rendelkeztek. Ehhez vegyük még hozzá, hogy a regisztrált munkanélküliek mintegy fele semmilyen támogatásban nem részesült a közös kalapból. S még egy adalék az elszegényedés növekedéséhez: bár Orbán Viktor megígérte a közmunkák bővítését, ez elmaradt, így körülbelül hússzezren ettől a megalázóan kevés fizetést adó lehetőségtől is elestek.

Igaz, a kormány bizonyos körben átmenetileg elengedte a kisebb cégek adó-és járulékfizetését, de csak néhány hónapra. A költségvetés emiatt nem szenvedett ténylegesen forráskiesést; a gazdálkodó szervek befizetései ugyanis emelkedtek.

A szociális gondoskodás helyett a kormány a beruházások támogatására fókuszált. Varga Mihály pénzügyminiszter decemberben meg is jegyezte, hogy „30 éve nem ment egyetlen évben annyi állami támogatás beruházásra, mint idén”. Ezt el nem vitatva néhány megjegyzés ide kívánczik.

- A beruházások egész évben estek, a támogatott második és harmadik negyedévben nagyobb mértékben, mint 2010 után valaha is. A negyedik negyedévben további zuhanás várható. A Magyar Nemzeti Bank az álló-eszköz-felhalmozás csökkenését az év egészében 12,8 százalékra prognosztizálta, a pénzügyi tárca több mint 10 százalékra, és – a nagy támogatások ellenére! – 2021-re további 2,2 százalékos mínuszt jelez előre.

- A beruházásokat a versenyképesség növelését szolgáló, több száz milliárd forintra tehető alapból finanszírozzák, ahonnan a nagy, legalább 1,6 millió eurót elérő fejlesztésekhez lehet támogatást igényelni. A kisebb cégeknek maradtak a visszerhes hitelek.
- A beruházások egy része improduktív jellegű volt, olyan, amely az aktiválás után nem vagy csak korlátozott mértékben képes jövedelmet termelni. Nem generál újabb beruházásokat, és a fogyasztást is jószerével csak a létesítés ideje alatt bővíti. A létrehozott létesítmények fenntartása, állagmegőrzése, működtetése további közpénzeket igényel. A kormány a Covid évében egyáltalán nem fogta vissza magát az ilyen jellegű beruházásoktól. Ide sorolhatóak azok a százmilliárdok, amelyek a hadiiparra, a terrorelhárításra, a migránsok elleni védekezésre, az egyházi épített örökség védelmére mentek s mennek el, vagy az államigazgatásban, továbbá a nagy lendülettel folytatódó sport- és presztízisberuházásokra (Várkapitányság, Városliget) fecsérlődtek el. A határon túli magyarok gazdasági, kulturális és sporttevékenységének támogatására kiutalt cirka 100 milliárd forint értelemszerűen nem került be a hazai gazdaság vérkeringésébe (hacsak visszaosztás formájában nem).

A rendkívüli mértékben fellazított fiskális politikát a kormány nem a gazdaság, hanem saját politikája védelmére használta fel. A 2022-es választások megnyerésére fókuszált, a potenciális támogatói kör kistafírozására, így a klientúra fenntartására és további felfuttatására – állami megrendelésekkel és támogatásokkal. Ilyen célokat szolgál az egyházak működésének, rendezvényeinek dotálása. A sportszervezetek és a jövőbeli sportesemények finanszírozása. A kormányzati kommunikáció. A Petőfi Irodalmi Múzeum, a Lakitelek alapítvány ötleteinek szponzorálása, székházépítés a Corvin-lánc testületének, a Nemzeti Összetartozás Éve rendezvényeinek többmilliárdos finanszírozása. A külképviseletek, kormányhivatalok, minisztériumok személyi és dologi kiadásainak extra kiegészítése. A nagycsaládosok személygépkocsi-vásárlásának támogatása. A Vadászati Világkiállítás megrendezésének többszöri anyagi megsegítése, s nem utolsósorban a kormányhoz közel álló önkormányzatok ellátmányának bővítése.

A járvány alatt folytatott kormányzati politika következményei

Az államháztartás hiánya a gyurcsányi időkre (2006) emlékeztető mértékűvé, a GDP arányában 9 százalékra duzzadt. A 2020 végén elérhető adatok szerint az államháztartás nem a visszaeső termeléssel kieső adóbevételek miatt szakadt ki, hiszen 2019-hez képest a cégek, a költségvetési szervek és a lakosság befizetései egyaránt emelkedtek (csak az áfánál volt minimális csökkenés), hanem a kormány pénzszerzése nyomán. (A központi költségvetés bevételei 5 százalékkal, kiadásai 29 százalékkal nőttek 2019-hez viszonyítva.)

Orbán Viktor 2020 első felében még úgy gondolta, hogy a brüsszeli engedmény ellenére szigorú költségvetési politikát kell folytatni. Az április végén bemutatott konvergenciaprogramban és a májusban az Országgyűlésnek benyújtott 2021. évi költségvetésben egyaránt az állt, hogy 2020-ban a hiány csak a GDP 3,8 százalékára, az államadósság pedig 65,4 százalékról 72,6 százalékra emelkedik. Júniusban aztán meglódult a deficittermelés, ami az év utolsó hónapjaiban öltött igazán riasztó mértéket. Mindez arra utal, hogy a legfelsőbb körökben rájöhettek, célzott túlköltekezéssel megalapozhatják a 2022-es választási győzelmet; ha pedig veszítenének, a teher nem rájuk hárul. A Pénzügyminisztérium év végi jelentése szerint a hiány tavaly a kilencszerese volt az eredeti tervnek, az államadósság 81,2 százalékos rátája⁶ pedig meghaladja a 2010–2011. évit, ami után Orbán Viktor határozottan kiállt az adósságcsökkentés politikája mellett. A minisztérium a 2021. évi tervet is felülírta: a költségvetésben elfogadott 2,9 százalékos hiánnyal szemben a deficit 6,5 százalékra nő, az államadósság rátája pedig mindössze 0,4 százalékponttal zsugorodik a 2020 nyarán a parlament által megszavazott 3,3 százalékpontos mérséklődéssel szemben.

A kormány úgy pörgette fel az eladósodást, hogy közben elgyengítette a hitelek törlesztéséhez szükséges termelési alapokat. Nem erősítette meg sem az egészségügyet, sem az oktatást, sem a környezet védelmét. Sőt ezek a társadalmi alrendszerek a Covid alatt tovább erodálódtak, ami tendenciózusan gyöngíti a növekedés emberi tényezőit. Az adósságterheket viszont továbbra is súlyosbítja, hogy nem állították le (vagy/és nem függesztették fel) azokat a nagyberuházásokat, így a Budapest–Belgrád vasút 1000 milliárd forintos és Paks II. legalább 6000 milliárd forintos projektjét, amelyek zömükben hitelből készülnek, ám soha nem fognak megtérülni.

A cégek vissztehermentes támogatásával (ez is uniós engedmény) a kormány legyengítette a jövedelemmegtérülés piaci kényszerét. A tőkeallokációban meg-

⁶ Az adósságráta legutóbb 1994 végén volt 81 százalék fölött, amelynek ledolgozására Bokros Lajos pénzügyminiszter vállalkozott a Horn-kormány második évében.

erősítette a politikától való függőség mintázatát, háttérbe szorítva az innováció, a modernizáció versenyképesség-erősítő hatását. Ismét határozott lépéseket tett az Orbán-kormány afelé, hogy a köz pénzből nem a köz gyarapodik, hanem a magánvagyonok szaporodnak. Az állami vállalatok szintén százmilliárd forintot meghaladó tőkejuttatásban részesültek, ami nagy valószínűséggel a szerkezet konzerválását szolgálja, illetve az állami tulajdonlás kiszélesítését eredményezheti. A hatalmasra duzzadt hadiipari beszerzésekkel és az egészségügyi eszközökre vadászó „fürkészek” alkalmazásával emelkedett a korrupció szintje, ami elriasztja a piaci befektetőket.

A Covid-válság után feltételezhetően megnő a tőkekoncentráció: a nagyhalak megeszik a tönkrement kicsiket, ehhez extra forrásokhoz jutnak a jegybanktól és a fejlesztési banktól, valamint a külgazdasági tárcától. A kormány arról is gondoskodott, hogy a neki tetsző felvásárlásokat a Gazdasági Versenyhivatal ne vizsgálhassa.

Az önkormányzatok forrásainak normatív megcsapolásával és politikai alapú szelektív megtámogatásával megerősödött az állami centralizáció és a központi újraosztás gyakorlata. Az önkormányzatok feladatfinanszírozásának kiszélesítésével – a források elvonása és az adókivetés megtiltása mellett – korlátozódik az önkormányzatiság, ezzel annak lehetősége, hogy a helyi intézmények segítséget tudjanak nyújtani a területükön élőknek.

A különadók visszaállításával nőtt a kormányzati politika kiszámíthatatlansága és az ebből adódó bizalomhiány a nem kivételezett potenciális befektetők körében.

Mondandóm összegzőeképpen a szerkesztőség által feltett kérdésre az a válaszom: olyan úton megyünk tovább, amelyen a kiválasztottak, a lojálisak zsebei tömődnek, miközben az elszegényedés fokozódik.

A Világ gazdasági Fórum 2020-ban nem tudta megújítani a világjárvány miatt az előző évi versenyképességi rangsort. Csak 37 országban készített felmérést, Magyarország belekerült ebbe a körbe. A WEF kutatói ezúttal azt elemezték, hogy az egyes gazdaságoknak milyen esélyeik vannak a járvány utáni helyreállításra, növekedési pályára állásra. Magyarország felkészültségére 2020 decemberében egy jóindulatú elégséges osztályzatot adtak.